

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že k připuštění do zadávacího řízení bylo třeba splnit požadavky technické způsobilosti stanovené v bodě II.2.3 oznámení o zahájení nabídkového řízení, které pod sankci vyloučení vyžadovaly, aby uchazeči již přímo vybudovali alespoň dvě zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny s minimální kapacitou 8 MW. Vybraný uchazeč měl být vyloučen, neboť výše uvedené minimální požadavky vyžadované právní úpravou o veřejných zakázkách nespĺňoval.

Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 149 nařízení č. 1268/2012, porušení článku 113 nařízení č. 966/2012, porušení směrnice 2004/18/ES⁽³⁾ (bod 39 odůvodnění), jakož i ze zneužití pravomoci v této věci

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že zadání veřejné zakázky je protiprávní, neboť nebylo důvodné, aby vybraný uchazeč obdržel takový počet bodů, které mu byly uděleny, jelikož při posuzování technické nabídky na základě kritérií stanovených Komisí se musí povinně vycházet ze skutečné kapacity daného zařízení, a nikoli z jednostranného prohlášení uchazeče. Došlo tak k porušení transparentnosti a rovného zacházení v rámci nabídkového řízení.

Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článku 112 nařízení č. 966/2012, porušení zásady utajení nabídek, uvedené v článku 111 nařízení č. 966/2012, porušení článků 157 a 159 nařízení č. 1268/2012, jakož i ze zneužití pravomoci v této věci.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že úkony v rámci nabídkového řízení vedoucí k zadání veřejné zakázky byly vykonány na jednom zasedání, během něhož byly posuzovány administrativní dokumenty nezbytné k účasti v nabídkovém řízení zároveň s technickými a ekonomickými nabídkami. Tento postup je v rozporu se zásadou utajení a se zásadou odděleného posuzování nabídek.

Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zásady transparentnosti, porušení článků 15 a 298 SFEU, porušení článku 102 nařízení č. 966/2012, porušení článku 6 směrnice 2004/18/ES, jakož i ze zneužití pravomoci v této věci.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise v návaznosti na rozhodnutí o odmítnutí předložené nabídky pouze oznámila tabulku s přidělenými body a následně protiprávně odmítla přístup k vyžádaným dokumentům, a to i poté, co žalobkyně podala v souladu s článkem 7 a násl. nařízení č. 1049/2001⁽⁴⁾ potvrzující žádost.

Pátý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zásady transparentnosti, porušení článků 157 a 158 nařízení č. 1268/2012, jakož i ze zneužití pravomoci v této věci.

— Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že skutečnost, že jí v rozporu s článkem 157 nařízení č. 1268/2012 nebyla předána kopie písemného záznamu z nabídkového řízení a konečná rozhodnutí o zadání zakázky, zabránila žalobkyni seznámit se s podmínkami uvedenými v těchto ustanoveních.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012, ze dne 29. října 2012, o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 3. června 2014 – Itálie v. Komise

(Věc T-384/14)

(2014/C 235/43)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: B. Tidore, avvocato dello Stato, G. Palmieri, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C (2014) 2008 ze dne 4. dubna 2014, oznámené dne 7. dubna 2014, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy, konkrétně Itálií, v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásad Společenství a nedostatečného dokazování.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí provedla finanční opravu na základě několika nedostatků zjištěných při kontrole na místě, která byla provedena pouze v regionech Lazio a Abruzzo. Žalobkyně zpochybňuje, že výsledky této kontroly lze vztáhnout i na jiné než posuzované regiony a že opravu lze vyčíslit na 5 %, neboť jednotlivé italské regiony jsou nesmírně různorodé a každopádně byla zainteresována pouze jedna platební agentura (AGEA).
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článků 43 a 48 nařízení č. 1782/2003 ⁽¹⁾.
 - Komise ve svém rozhodnutí Italskému státu vytýkala, že nesprávně uplatnil právní předpisy v oblasti zvláštních nároků, když tvrdí, že pro Fond hrozí riziko. Žalobkyně tvrdí, že články 43 a 48 nařízení č. 1782/2003 nestanoví konkrétní způsob rozdělování zvláštních nároků pro případy zkoumané Komisí a že metoda použitá v Itálii je zcela v souladu s těmito právními předpisy a sama o sobě nepředstavuje zvláštní riziko pro Fond.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení obecných zásad v oblasti finančních oprav a dodržení kritérií pro uznání, jakož i z nedostatečného odůvodnění.
 - Komise ve svém rozhodnutí provedla opravu týkající se nedostatků v pracovních postupech přičitatelných ARBEA, platební agentury, jejíž registrace byla odňata správním rozhodnutím ze dne 12. května 2010, s účinností k 16. říjnu 2010, kdy funkce doposud vykonávané ARBEA převzala AGEA. Žalobkyně kritizuje postup Komise, která na rok 2010 prodloužila opravu, která již byla provedena pro období 2007-2009, na základě předpokladu, že již zjištěná rizika nadále trvají, a uplatnila stejnou procentuální sazbu, jakož i uplatnění opravy na období od odnětí registrace do převzetí funkcí AGEA.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. května 2014 – Seatech International a další v. Komise

(Věc T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 377, 21. 12. 2013.